

V.21 Naskoč do kočáru ne-mysli a na svět pohlížej se soucitem a nezaujatostí.

VASIŠTHA pokračoval: Poté co byl Pávana Punjou poučen, došlo u něj k probuzení a oba bratři pak žili jako osvícené bytosti nadané moudrostí a přímým pochopením. Putovali lesem, jednali podle svých přání a jejich činnost byla čistá, bez kazů a nedostatků. Za příslušný čas opustili svá těla, a jako zhasnou lampy, když jim dojde olej, dosáhli oba konečného osvobození.

Kořenem všeho utrpení jsou touhy a chtění, Rámo. Jedinou rozumnou cestou je zřít se veškerého chtění a neoddávat se mu. Podobně jako se oheň rozhoří větším žářem, když přidáme palivo, tak se myšlenky množí přemýšlením. Myšlení ustane jediné vyloučením myšlenek. Proto naskoč do kočáru ne-mysli a na svět ponořený v utrpení pohlížej se soucitem a nezaujatostí. Povstaň, Rámo.

Takový je pravý stav Brahmy, je čirý, osvobozený od tužeb a neduhů. Získáním tohoto stavu je i někdejší hlupák zbaven iluze. Kdo po této zemi putuje společně se svým přítelem Moudrostí a svojí družkou Uvědomělostí, neupadne do iluze.

Ve třech světech neexistuje nic cenného, co by si člověk mohl přát a co by mysl prostá chtění a tužeb nemohla mít. Kdo je vyléčen z horečky tužeb, toho nezasáhnou vzestupy a pády, neodmyslitelně spjaté s každou vtělenou bytostí. Mysl získá naplnění jen naprostou nezaujatostí a ne tím, že bude naplňovat své touhy a naděje. Pro ty, kteří jsou oproštěni od Ipění a toužení, jsou tři světy svou rozlohou velké jako stopa telete a trvání jednoho kosmického cyklu je jako okamžik. Chlad ledu na vrcholcích Himálaje nelze srovnat s chladnou myslí mudrce oproštěného od tužeb. Světlo Měsíce při úplňku není tak jasné, oceán tak plný a tvář bohyně hojnosti tak prozářená, jako je jasná, plná a prozářená mysl oproštěná od chtění.

Až když jsou odříznuty všechny touhy a naděje, které tvoří větve stromu mysli, vrátí se mysl ke své podstatě. Odmítneš-li poskytnout nadějím a tužbám ve své mysli útočiště, pak pro tebe přestane existovat strach. Jakmile se mysl osvobodí od proudu myšlenek vyvolaných nadějemi a tužbami, stane se ne-myslí. A to je osvobození. Myšlení založené na tužbách a nadějích se nazývá *vritti* neboli proud myšlenek. Pokud člověk zanechá toužení, *vritti* zmizí. Odstraní-li se příčina, zmizí s ní i důsledek. Chceš-li obnovit klid mysli, zbav se příčiny neklidu, zbav se nadějí a tužeb.